CARMINA
MARMORIBVS ARVNDELIANIS
FORTASSE' PERENNIORA:

In promotione ad Sacram Purpuram Eminentissimi & Reuerendissimi Principis, PHILIPPI THOMAE HOVVARDI, ex *Norfolciæ* Ducibus, & Comitibus *Arundeliæ* &c. S. R. E. Cardinalis, decantata.

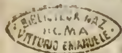
A

IACOBO ALBANO GHIBBESIO,

M. D. OXON. & P. L. CAES.

Biblioth: Sec: Coll: Rom: adscriptus

ROMAE,
Ex Typographia Francisci Tizzoni,
M. DC. LXXVI.

SVPERIORVM PERMISSV.

CARMINA
MARMORIBVS ARVNDELIANIS
FORTASSE' PERENNIORA:

In promotione ad Sacram Purpuram Eminentissimi & Reuerendissimi Principis, PHILIPPI THOMAE HOVVARDI, ex *Norfolciæ* Ducibus, & Comitibus *Arundeliæ* &c. S. R. E. Cardinalis, decantata.

A

IACOBO ALBANO GHIBBESIO,

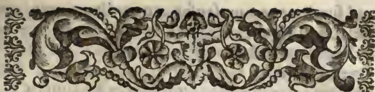
M. D. OXON. & P. L. CAES.

Bibliothecæ Sec: Coll: Rom: adscriptus

R O M AE,
Ex Typographia Francisci Tizzoni,
M. DC. L X X V I.

SVPERIORVM PERMISSV.

ILLVSTRISSIMO EXCELLENTISSIMOQ;

HEROI,

HENRICO HOVVARDO,

MAGNO ANGLIAE MARESCALLO,

NORFOLCIAE,

AC ARVNDELIAE DOMVS

COLVMINI.

ENSIS iam octauus hoc ineunte anno nouo procedit, EXCELLENTISSIME PRINCEPS, ex quo *Philippus Thomas*, summa vir sapientia, ac virtute præditus, frater tuus, quamuis peregrè abesset, nihilquè tum fortasse minùs (pro illa sui, in tanta claritate vel meritorum vel prosapiæ, moderatione animi) cogitaret, ad Romanam Purpuram, Diuis hominibusquè approbantibus, est feliciter euocatus. Vel indè colligere licet,

 qui

qui fuerit generum sensus, atq; ordinum omnium, de optimi Pontificis delectu in eo creando, quæ lætitia, quæ gratulatio; cùm ad conspectum eiusdem Romam adducti tam valdè populus effusus & concurrens perpetuis prætextisquè vijs acclamàrit.

Nec mirum, meo quidem iudicio; vt in re minimè quotidiana, & nunc primùm à seculo visa. Vt profectò, si non aliud, hoc solum argumento esse potuisset anni Secularis, quem celebrabamus; dedisset q; ansam præconi opportunam inuitandi more solenni ad spectaculum, *quod nec vidisset quisquam, nec visurus esset*, Anglum inter Conscriptos Patres eminere Cardinalem. Non quin ea natio conchyliatos Proceres anteactis ætatibus eduxerit quamplurimos, Romanæ Sedis, si alibi vsquàm, præclara lumina, & firmissima præsidia, sed quòd splendorem illum fœda postremò labes-.

Verùm quò prouehor? extra chorum nescio quo modo saltaui derepentè ad refricãdum priscum vulnus, quod te nihil attinet, cùm proposuissem vnicè delectationem tuam. In gradum igitur redeat oratio. De Vaticano Germani tui triumpho mens erat hac duntaxàt locorum intercapedine certiorem te facere, scriptumquè versu libellum ea super re qualemcunque nostrum, veteris obseruantiæ pignus in te meæ, dedicare.

Non deerunt, scio, qui prima statim eius fronte commoti, perfricti oris dicent auctorem, & contra me,

Quid dignum tanto feret hic promissor hiatu,
incõditissimè bellico plusquàm barritu clamitabũt.

Car-

Carmina vt iſte ſua cum pyramidibus, metis, obeliſcis, Aegyptiorum Regum faſtus & potentiæ glorioſis monumentis, contendere audeat? hiſquè deindè *Arundelianis*, hoc eſt, flori & medullæ omnium, per totum orbem quantovis pretio conquiſitis, æquiparare? Apagetè cum Thraſone. Bona verba, quæſo, Catones, nimis indicta causa rigidè cenſorij. Neq; enim ſubibit tantum vobis de nobiliſſimæ gentis magnificentia dicere, vt non ego digitum intendens ad fontes plus multò commonſtrem, & præconijs ſemper altioribus extollam. Adite mihi primùm antiquitatis commentarios Io: Seldeni noſtratis, pereruditi ſcriptoris, quos abs re ipsa *Marmora* vocauit *Arundeliana*: cum notitia vndè loci appoſita: nam titulus libri completur hoc modo: *Siuè, Saxa Græcè inciſa, ex venerandis priſcæ Orientis gloriæ ruderibus tranſuecta in Angliam, auſpicijs & impenſis Thomæ &c. Arundeliæ &c.* tùm hoc ampliùs habetote, Italiam penè cunctam ſelectiſſimis ſignis, ac tabulis cuiuſcunque materiæ, dummodò elegantis artificij, per emiſſarios eiuſdem, talium rerum curioſi amatoris, peritos homines, orbatam & ſpoliatam, acceſſiſſe in cumulum.

Nacti me ſunt prolixum conceſſorem voluntati ſuæ, magiſq; addictum amplitudini familiæ veſtræ, vt clientem tuum, PRAESTANTISSIME HEROS, quàm facilè putaſſent, Ariſtarchi. Num propterea cecidimus causa? nunquidnam confecere, quò minùs opera poëtarum laminis & metallis pictorum; & fictorum æſtimentur perenniora? At iſtuc promittere carminibus me volunt meis. Cauſam non

dico,

dico, quin insolentissimus habear; homo semilatinus si tantum mihi sumpsi, aut somnians vnquàm arrogaui. Restrictè locutus addidi *Fortassè* cum exceptione, secundum legis formulam in rè ancipiti, nec satis explorata.

Vtinam illud *Exegi* Ouidianum, aut cum Horatio alterum illud

Exegi monumentum ære perennius,

&, quod præcipuè controuersiam inter nos facit, atq; vt opinor, dirimit,

Regaliquè situ Pyramidum altius,

præfigere absolutè, meoquè quodam iure ostentare fidenter licuisset; næ ego iactantior Anco Rege, rex mihi visus ipse, ansatis vlnis incederem, sublimi argumento *Hovvardinæ* laudis, sic tanquàm Homerus Achilleæ, par vates diuinitùs excitatus. Quod potui solum, ampullacea verba, & splendidissima quæque nomina Summi Pontificis, Alterij Purpurati, Hovvardorum non vnius, basilicæ Vaticanæ, Quirinalis palatij, Magnæ Britanniæ, ad commendandum nostrum munusculum vsurpaui; ad hæc in propria persona, Musæ meæ (si Deo placet) superbiam commiscui, Oxoniensem, & Cæsaream, eò vt dignior censerer buccinator; illius exemplo pictoris non valdè boni, qui cùm Helenam pingens vultum eius deformasset, auro, & gemmis ornauit peplum; vt si non pulchram, certè diuitem obtruderet. Sed iam Myndia porta vellicat aurem, nè sit amplior oppidulo, quod ingredimur. Nolo te, OPTIME MAECENAS atq; HVMANISSIME, futili defensione mei priuatim facti morari diutiùs, atquè adeò

in

in publica commoda peccare.

Quamobrèm aliam lætitiam nouam prorsùs, ac inopinatam de Germano iterùm tuo, ſcilicèt honorem ei præter conſuetudinem ex indulgentiæ prærogatiua Pontificiæ tributum ſingularem, tecum vbi communicauero, deindè de te cùm addidero breuiter aliquid, de mequè ipſo ad extremum vnum & alterum verbum ſubiunxero, faciam finem ſcribendi. Scias itaquè, ſciat vniuerſa tecum Britannia (nam ideò longior fui,vt hæc latè diffunderentur propter raritatem) tu de auita domeſticaq; gloria vſquè augeſcente, illa de peregrinò ornamento Ariſtidis ſui,non eum modò in ſacrum Collegium vt Senatorem intuliſſe pedem,verùm etiam præcipuo quodam ſanctiſſimi, illiuſquè amantiſſimi Principis beneficio ſe totum in Sacram aulam immiſiſſe Palatinum habitatorem. Si ex causa,ſi ex perſona, ſi ex facto ipſo coniectura eſt ducenda, multa quidem obuerſantur animo tantę gratię conſectaria; quæ reticere malo, quàm effutire temerè. Quanquàm carminum lemmata inſequentium clariùs iſta legenti explicabunt.

Nunc ad te ſermo feſtinat meus: cuius de præſtantia factorum & dictorum in omni genere ſatius foret herclè, qnod dixit ille de Carthagine, tacere penitùs,quàm parùm loqui.Attamen quà promeritis erga me permagnis tuis, quà iuſto atquè neceſſario officio & debito in te meo compulſum me ſentio, nomen vt aliquo tuum pacto prædicem, & eadem fidelia, vt dicitur, ſoluam ex parte meum. Nam illa facinora maioris notæ, publica & mira-

bilia

bilia, relinquo annalibus, & patriæ historiæ monumentis ad posteritatis memoriam consignanda: me iuuat intùs mihimetipsi canere, rationesquè eas celebrare tantùm, quæ propriè mihi tecum communes intercedunt, patrocinij & clientelæ, multiplicis beneficij collati, huiusquè simplicis redditæ gratiæ. Tametsi nondùm omnium dierum Sol occidit: molior aliquid, quod sua lux prodet, magis æquale magnanimitati tuæ.

Quid enim? quo me genere præconij, atq; etiam muneris, paucos ante annos à Byzantino reditu hàc in Angliam proficiscens non ornasti, missis insuper de nobis ad Aulam Cæsaream literis, vndè recens veneras, quàm amplissimè scriptis? Cuius ego commendationis haud ità multò pòst percepi cumulatè fructum. Prætereo honorarium, lautum id planè ac sumptuosum, Musæ nostræ gratulanti reuersionem tunc tibi saluam, impertitum; quòd quæ agis regificè, audire nolis, sed prouocari denuò cupis ad agendum. Non potui tamen summis obstrictus beneficijs aut imperare mihi, aut morigerari tibi, quin postmodùm eadem chorda oberrarem in legatione tua Africana post hominum memoriam luculentissima & maxima, vt extraordinarium honorem tibi à Rege delatum fortunare Deus vellet, tuquè re feliciter gesta cum inuisa inauditaquè gloria reuerterere.

At video necopinans, sermonem de me ipso, (quod erat propositum nobis tertium ante clausulam epistolæ) tuis laudibus complicatum incidisse. Omen finis arripio. Ecquid enim restat ampliùs, seor-

ſeorsùm de me magnoperè dicam? Niſi verò nimiæ longitudinis huius, ac temerariæ adeò interpellationis erit excuſatio ſubtexenda: quam tamen ipſam quis non intelligit erroris veniam auertere, cùm extendat cauſam? Nè plura: ſumma eſto, confidere me maiorem in modum hoc opuſculum, ſub patrocinio emiſſum tuo, non tibi tantùm, cui offero illud, ſed quia tibi, alijs quoquè probatum iri, & cum tanti auctoritate nominis longè lateque manaturum. Vale, paludamenti præluſtre decus: ac noſtra xenia de fratre glorioſè togato boni conſule.

Ab Vrbe, ex Aedibus Iuſtinianæis, a. d. VIII. Id. Ianuar. 1676.

EXCELLENTIAE TVAE,

addictiſſimus ſervus,

Iacobus Albanus Ghibbeſius,
Romanæ Academiæ Orator,
Poët. Laur. Cæſ.

Stellæ ſex Pontificiæ gentilem purpurati Principis clypeum, veluti cor infixæ mediæ, animant & colluſtrant.

VIRTVTIS

LAVS ACTIO.

SIDERA MERCES.

Hic antiqua vides maiorum Stemmata, *Princeps*:
Das *nova* poſtgenitis *ASTRA* videre tuis.

AD EMINENTISS: ATQVE REVERENDISS:

PRINCIPEM,

Fr. PHILIPPVM THOMAM HOVVARDVM,

DVCIS NORFOLCIAE,

PERPETVI ANGLIAE MARESCALLI,

GERMANVM FRATREM;

ↄ Sacro Prædicatorum Ordine S. R. E. Cardinalem creatum,

Anno Iubil. 1675. *Mens. Maij* 27.

GRATVLATIO.

AIVS ab excelsa titulos haud iustiùs vnquàm
Majeſtate tulit, neq; tanto veris honore
Se iactauit ouans, regalia germina quàm cùm
Stirpis *Arundeliæ* Romano murice tinxit,
Atq; ſacrum Patribus lectis adſcripſit *Hovardũ.*
Nempè bono par menſis erat nec degener anno,
Saturni regnum referens, & Virginis aſtrum
Sub ſpecie *Alteriæ* Stellæ. Nam reſpuit imas

Pacto alio à Superis Astræa reuisere terras,
CLEMENTIS Patris obsequio, & moderamine læta.
Rem miram vnius monstrant hæc tempora secli
Angligenis, laxare parat quo maximus orbis
Arbiter, atquè idem præses sublimis Olympi,
Scrinia Diuorum, ac cœlestia munera pandit,
Thesauros latè spargens mortalibus ægris;
Te quoquè neglectam venisse, *Britannia*, dudùm,
Currit ab insigni quàm longum tempus *Alano*,
Præcipuam in partem, rubro dignata galero,
Sperares cùm tale nihil, vel credere posses.
Albion, ipsa facis polluto nomine mirum,
Quàm seiuncta loco, Latijs tàm dissita sacris.
Attamen vnus homo, prauæ telluris alumnus,
Propositi ille tenax & spectatissimus æqui,
Heröum soboles, ac longo sanguine Princeps,
Grandior at patrio censu virtutis auitæ,
Nec fidei desertor iners, nec transfuga campi
Cognitus, excubias ad propugnacula seruans
Maiorum exemplo pro Religione satelles:
Pro qua mille neces, quæcunque pericula vitæ,
Omnes fortunæ vultus, vncosquè, rotasquè,
Pauperiem, & vilem cultum, durosquè labores
Constanti nunquàm dubitauit fronte subire:
Hic tibi restituit famam, *Sanctæ*què vocamen
Insulæ Oceano in vasto; veniamquè rogauit
Cœlicolas, rursùm vt fieres *Dos Virginis* almæ.
Scitur, Aranidæ quantùm miseratus ab alto
Detulerit soli Deus ob pietatis amorem.
Totas sæpè vrbes texit iustissimus vnus,
Nec rarò populis renouauit fœderis arcum.
O benè! diuinæ sed quis penetralia mentis
Explicet, æternos aut possit voluere sensus?
O decus arcanæ sortis, memorandaquè fastis
Gloria, virtutem profugi velùt vmbra secuta,
Post tergum quæ sedit eques! Nouus aduena terram
Dùm

Dùm premit ignotam, non miti lege Senatus
Pulſus in exilium nupèr, *Norfoleius* heros;
(Cauſa tulit: CHRISTVM Romanè faſſus abito;
Contrà qui ſteterit,capital feciſſe putator:)
Eccè Quirinali, vel ſic, occurritur oſtro
Menapios intra fines ad litora Scaldis,
Ingratæ patriæ iuſſus præponere Romam
Principis imperio, frænat qui Tybridis arces.
Noſtri odio natale ſolum te quandò repellit,
Noſter eris: Fratres inter numerabere noſtros,
Te maior primo,procerum cùm maximus ires.
Exilium felix, Capitolj habuiſſe triumphum:
Illius inuidia reparat ſic Roma minutos.
Ocyùs hùc, eià: Auſonium & nunc indue coccum.
Scripſerat hæc Genitor: tabulas fert nuncius albas
Præcipiti curſu, *Bruxella* in ſede moranti.
I, *Fama*, altiſonæ notiſſima filia Cliùs,
Exere pennarum remos librata per auras,
Atquè his immenſum comple clangoribus orbem
Antè, ſuus tantos quàm ſentiat author honores,
Vltimus eſto ipſe; ignaro gratentur vt omnes;
Ac plauſus pompis veniant Laurentibus apti.
Talibus haud facilem dictis accommodat aurem
Ille quidem, & faſtus odit, quos fugerat olim
Penè puer, Regum altorum, prognatus ab ipſis:
Præ cunctis opibus, tectiſquè illuſtribus optans
Veſte ſub obſcura,contractæ in limite cellæ
Magni ſancta ſequi *Calaroga* iura *Magiſtri*.
Sed quid agat? Superum fruſtrà pugnatur amori,
Addictos ſi laude volunt cumulare clientes.
Mentem aperit cœli Interpres: parere neceſſe eſt.
Exemplum graue cedendi paulò antè *Grauina*
Præbuit aſſultu ſimili, dùm ferre latebras
Mallet adoratas pariter, *Guzmannia* pubes:
Multa diù Inctatus obſt præcepta parentis.
Ergò agite, egregij Fratres virtute,vel ortu;

No-

Nobile ſtemma Ducum; claris incumbite cœptis,
Atquè augete genus præſtantis lumine vitæ.
Oebalio niteant Ledæi ſidere Diui;
Oebalio vincti nexu ſplendete ſodales.
Vos ego, cantando ſi quicquam noſtra Camœna
Proficiet, venienſuè olim demiſit in ævum,
Alite Mœonio ſecli miracula tollam,
Nullaquè pòſt ætas meritos obducet honores.
Pars mihi laudis erit, *Clauſtrum* vertiſſe *Theatro*:

EMIN: TVAE

Romæ, ex Muſæo meo,
Cal. Iun. 1675.

Humillimus cliens &c.

Ex libris Stemmatum & Stigmatum, ſiuè Imaginum Ghibbeſianarum.

ICON DXLVI.

PHILIPPI THOMAE HOVVARDI

DE NORFOLCIA, S.R.E. CARD. ANGLI,

Iàm indè à ſeculo nunc primùm ex ea gente creati.

PHœnix conſpicitur Britannus iſte:
Vnum rara Auis expetebat ævum.

Ad

Ad Eminentiſs: ac Reuerendiſs: Principem,

PALVTIVM CARD. ALTERIVM,

CLEMENTIS X. Pont. Max. Nepotem ampliſſimum.

Cui carmen gratulationis antecedens offert, & pro illius in tanta re nauato ſtudio gratias agit.

HENDECASYLLABI.

ALTERI, accipe luculente partem,
Summum Romulei iubar Senatus,
O & *Ghibbesij* decus clientis,
Noſtri carminis: optimoquè iure
Laudes noſce tuas, datas *Hovardo*.
Sancto illum Patruo probans merentem
Virtutis titulo, ac nitore gentis,
Digna Pontificem nota mouebas,
Sic *Oſtro* vt decoraret *Oſtraciſmum*.

Ex Imaginibus Ghibbeſianis.

ICON CCCCLXXVI.

PALVTII CARD. ALTERII,

S. D. N. Nepotis,

In familiam, & in cura partem adoptati.

QVæ mentem dotes ornent, hinc collige; nomen
Ferre ſuum CLEMENS, & dedit orbis onus.

CAR-

CARD: HOVVARDO DE NORFOLCIA,

Romam aduenæ, portamquè Vrbis Flaminiam introeunti, mense Decembri, sub dies Natalitios SS. Seruatoris.

EPIGRAMMA.

ESto Quiris avibus dextris, felicibus astris
Ad iuga perductus Tybridis alta, *Pater*.
Iamquè sacro coram sistaris Præside Romæ,
Purpureo qui te cinxit honore procùl.
O quibus admittet *Senior* pia ad oscula signis,
Indicio firmans facta priora nouo!
Cùm bona virtutis præsentiùs ista vibebit,
Ac tanta iunctum relligione decus.
In te cùm releget priscæ compendia gentis,
Concha velùt falsas quæ fuit inter aquas.
Et candoris amans, cœno iurata Britanno
Quàm fœdari vnquàm, terquè quaterquè mori.
Quanquàm dives opum, quanquàm alti sanguinis illa,
Hæc super, intactam credidit ire fidem.
Cuius eras testis, quandò sententia menti
Exilio patriam posthabuisse stetit.
At stultus quid ago? *de Tristibus* aggero librum,
Cùm *Metamorphòsis* lætius instat opus.

NOVI CARDINALIS, AC REGINALDI POLI

collatio, Angli vtriusq; & ex clarissimis familijs.

AVGVRIVM.

Quan-

QVantum fert patriæ *Reginaldi* purpura lumen ;
Tantum, plusquè dabis, non minor ipse *Polo.*

BEATISSIMO PATRI CLEMENTI X. PONT. OPT. MAX.

Portam Sanctam Iubilæi, siuè Anni secularis claudenti.

BONVM FACTVM: recognosci dignum ac prædicari *Ad multos Annos* :

Propter Cardinalem Anglum eodem anno nunc primùm iam indè à seculo renunciatum præcipuè gratulans vaticinatur.

PHALEVCIVM.

SAcro tempore seculi nouati,
(Quod felix tibi vertat, atq; nobis)
Diuino geminæ vigore clauis
Thesauros Superùm benignus orbi
O *Sanctissime*, iusseras recludi ;
Cœlestemquè adeò patere portam
Bis sex non nisi mensibus premendam.
Hoc inter spatium fluentis anni,
Rem, quæ nobilitarit vna seclum,
Vltra secla tuam feretq; laudem,
Gentes prospiciens ab arce Romæ
Perclemens dominus, vigilquè custos,
Extremis hominum facis Britannis.
Non visum solido renasci ab æuo
Phœnicem Angligenæ stupemus omnes,

Applaudunt alij : colore rubro
Dum splendere sacrum iubes *Hovardum*,
Ac patrem Latij creas Senatus.
Vates auguror hoc canoquè facto:
Hic noto *Pater* vt *Beate* cludas,
Secto Portam aperis in orbe Sanctam.

EIDEM

SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO,

Sub faustis vertentis anni auspicijs Sedem *&* Annos *interminati temporis apprecatur.*

EPIGRAMMA.

Pontifici, *Petri non annos*, SANCTE, *videbis*,
Roma canit: videat Roma nec alma tuos.

Ex Lib. Imaginum.

ICON CCCCLXX.

CLEMENTIS DECIMI PONT. MAX.

Omnibus suffragijs SacriSenatus ad mundi imperium, cùm octogenario maior esset, euecti.

Depontanum aliàs dat sexagesimùs annus;
Octoginta anni regna dedere tibi.

Car-

Cardinalem de suo Ordine cænobium excepit S. Mariæ supra Mineruam vrbis hospitem, mox Palatium optimi Pontificis vocatu asciuit inquilinum.

EPIGRAMMA.

Finibus è patrijs eiecit tristis Erinnys ;
Te gremio Romæ læta Minerua capit.
Indè Palatinus tecta ad sua traxit Apollo ,
Dilectum Sancto composuitque Patri .
Non ideò vt lædant, mittuntur fulmina semper :
Quondàm etiam vomicæ venit ab ense salus .

Habitatio Sacri Palatij cessit Purpurato nostro in partem, vnde tres deinceps Cardinales prodiere nouissimi Pontifices.

EPIGRAMMA.

Silius indormijt tumulo pro mente Maronis ;
Certiùs afflasset, credo, cubile virum .
Pontificum pars hæc aulæ solet esse creatrix :
Tu colis : insedit spiritus ille loco .

Odæ sequentes duæ duobus Fratribus Eminentissimi Purpurati nostri scriptæ pridèm fuere, cùm vterque Romam deinceps inuiseret : alter quidem, scilicèt Henricus, an. 1666. alter autem quadriennio antè, 1662.

HENRICO HOVVARDO,

MAGNO ANGLIAE MARESCALLO &c.

Cùm Byzantio à Lesleiana legatione Romam redux per Hispaniam tenderet in Britanniam.

ODE.

BYzantina ſacris mœnia turribus
Vrbis Romuleæ, credere certior,
Mutaſti; bona poſtquàm
Lunæ fœdera videras
Conſentire *Aquilis*, prædibus Imperj.
Huius pacis eras tu quoquè pars grauis,
Leslæo celer ire
Extrema comes Anglia:
Auctori minimùm diffidet integro
Spectandus ſocius. Quem cuperet priùs
Prudens Cæſaris Hermes
Hovvardo ſibi Theſeo?
At non è medijs ille penatibus;
Primus venit apex: cui gerit vnicè
Arundelia morem,
Quo *Norfolcia* ducitur.
Vrbs nunc ſancta alacri te capit hoſpitem
Vultu, flere nouis prona receſſibus,
Mòx tendes vbi claræ
Aulam viſere Iberiæ.
Merces digna viæ pax erit altera,
Legati nequeunt quam duo iungere
Reges inter acerbos,
Decreto facilis tuo.

Tan-

Tandem laurigeris fœtus honoribus
Intrabis cupidæ limina patriæ,
O HENRICE, triumphans,
Vt Consul Capitolium.

Ex Imaginibus nostris.

ICON DLXXXIII.

HENRICI HOVVARDI &c.

Cùm cæteris in rebus nobilissimi Principis ac liberalissimi, tùm in eo præcipuè, quòd Societati Regiæ *domum Arundelianam ad hebdomadarios congressus commodarit, eidemquè bibliothecam insuper optimis libris refertam addixerit, Anglici vel Musagetæ, vel Evergetæ dicendi.*

QVi Musis ædes *Regalibus*, æquaquè donat
Munera; *Alexandri* cor animumquè gerit.

AD BERNARDVM HOVVARDVM,

Principem iuuentutis, Ducis Norfolciæ fratrem.

Celebrat ab Vrbe discedentem Aprili mense. Quantus honos ei habitus Romæ ac Neapoli narratur.

O D E.

Er-

ERgò abitum claræ nequeunt ſpectacula Romæ,
Longo videnda ſeculo,
Nec Cumæus ager, cedant cui Theſſala Tempe,
Primuſquè flos Neapolis
Ad paucos proferre dies? dedit Anglia calcar?
I, (quandò amicorum preces
Non retinent) i, vere nouo, Zephyriſquè benignis
Dulcem reuiſe patriam.
Te cupit illa magis. Iuuenis ſic vellus Iāſon
Optatus aureum tulit:
Sic Ithacæ populus varium miratus Vlyſſèm eſt,
Gaudebit vt Britannia,
Illuſtri morum cenſu ditata tuorum,
Ac mille maior artibus.
Eſt aliquid meritis niti fulgentis alumni,
Ceù ſe efferebat Ilion
Hectorea virtute potens, vel Apolline Delos.
Quas grata perſoluet vices
Pro decore accepto, pro tanto nomine fuſo,
Quot intuliſti gentibus,
Tecum errans, tecum fama ſublimis eodem!
Quis ille? ſi quæſiuerit
Italus, aut Belga, aut Gallus, vel Dalmata, vel Thrax;
Quis ille mirè ſplendidus,
Ille hoſpes, forma inſignis, viridiquè iuuenta,
Cunctis refertus Gratijs?
Magnus *Arundeliæ* ſanguis dicere *Britannus*:
Hæc iure non ſuperbiat?
Qualem vidi equidem nupèr: ſtupuere Quirites
Præter notari cuntium
Voce manuquè ſimul; Romanus cùm Pater alto
Tractauit admiſſum modo.
Indè alij ſocium proceres curruquè, domoquè,
Menſaquè iunxerunt ſibi.
Carolus ante omnes, ſacri pars lecta Senatus,
Ingentis *Vrbani* nepos,

Per-

Perpetuò affixit studijs æqualis & annis,
Multo granatum munere.
Talibus exemplis quid non excita laborat
Monstrare formosum tibi
Parthenope cum rege suo? Sirenes amœnis
Fecere plausum cantibus.
Nec minùs ad Thamesin notis celebrabere cycnis,
Qui fratris ædes prænatant.

Alteri Norfolciæ spei, inclyto Adolescenti,

THOMAE HOVVARDO,

Eminentissimi Cardinalis fratris Marescalli Filio secundo.

Patrui eum Purpurati comitem in Italiam Ascanio Aeneæ, re simili, confert, ac deniquè præfert.

EPIGRAMMA.

VT pater Aeneas, & auunculus Hector Iulum
Bellicus hic factis excitat, ille pius;
Par decus Heröum tibi sanguinis obtulit ordo:
Inferius genitor nil patruusquè monent.
Venit in Italiam iuuenis sic cultus vterque:
Italia palmam iudice laudis habes.
Troiugenæ *Alba* dedit, dat plausum *Roma* Britanno:
Angle præis; quantum cernitur *Alba* minor.

AD

AD MAGNAM BRITANNIAM,

Purpurati Patris natale solum.

EPIGRAMMA.

MIsisti tantam, longinqua *Britannia*, gemmam;
Trans mare mercator sic adamanta petit.
Crescis iò fama, gens vt tua creuit honore:
Nescio quid magna nunc mihi maius habes.

AD VRBEM ROMAM,

Virtutis omnis præmium, ac triumphum.

EPIGRAMMA.

TE quoquè concelebrem, caput huius metaquè laudis,
Roma; vt eris nostri meta caputquè libri.
Nobilitâtis apex fulget rerum optima Virtus;
Maxima virtuti, *Roma*, theatra facis.

FINIS.

